

Sygn. akt: KIO 1185/18

WYROK
z dnia 2 lipca 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Agata Mikołajczyk

Protokolant: **Piotr Cegłowski**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 czerwca 2018 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15 czerwca 2018 r. przez odwołującego - **ALUSTA S.A., ul. Hallera 2/4, 60-104 Poznań** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego - **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa,**

orzeka:

1. Oddala odwołanie;
2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża odwołującego - **ALUSTA S.A., ul. Hallera 2/4, 60-104 Poznań** i:
  - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20.000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych, zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania;
3. Nie uwzględnia wniosku zamawiającego o zasądzenie na jego rzecz od odwołującego kwoty 449 zł 00 gr (słownie: cztery czterdzieści dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę.

Stosownie do art. 198a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Uzasadnienie

Odwołanie zostało wniesione w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 ze zm. [ustawa Pzp], którego przedmiotem jest realizacja zadania pn. „Rozbudowa przejścia pod torami wraz z przebudową peronu nr 2 w stacji Jaworzyna Śląska” w ramach projektu: „Prace na linii kolejowej nr 274 Wrocław -Zgorzelec na odcinku Wrocław-Jelenia Góra oraz przyległych łącznicach”; nr referencyjny: IREZA4e-216-12/2018. Numer postępowania na Platformie Zakupowej 9090/IREZA4/07365/02170/18/P, ogłoszonego i prowadzonego przez Zamawiającego - PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie w TED - publication (Suplement do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej) nr 2018/S 075- 167824 w dniu 18 kwietnia 2018 r. i na tablicy ogłoszeń w PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Region Śląski, 50-525 Wrocław ul. Joannitów 13 w dniu 18 kwietnia 2018 r.

Wnoszący odwołanie wykonawca - ALUSTA Spółka Akcyjna, z siedzibą w Poznaniu [Odwołujący] zakwestionował w odwołaniu czynność odrzucenia jego oferty z powodu jej niezgodności z treścią Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ), podczas gdy wykonawca spełnił w ofercie warunki SIWZ, zaś wszelkie wątpliwości Zamawiającego mogły zostać wyjaśnione przez Odwołującego na jego wezwanie, czego Zamawiający zaniechał. Nadto Zamawiający powołał się – jego zdaniem - na przesłanki, których nawet ewentualne niespełnienie nie mogło stanowić podstawy do odrzucenia oferty z uwagi na ich nieistotność w ocenie oferty. Wykonawca stwierdził, że posiada interes prawny w złożeniu odwołania, zgodnie z art. 179 Pzp, albowiem jego oferta była ofertą najkorzystniejszą. W wyniku sprzecznych z ustawą działań Zamawiającego, Odwołujący stracił zatem szansę na uzyskanie zamówienia, za czym zaś konsekwentnie idzie również możliwość uzyskania wynagrodzenia, które mógłby otrzymać za wykonane prace w razie wyboru jego oferty. Z uwagi na odrzucenie oferty Odwołującego, utracił on zatem również możliwość zysku oraz poniósł koszty związane z udziałem w postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze, zaskarżył w całości czynność Zamawiającego polegającą na odrzuceniu oferty Odwołującego i rozstrzygnięciu Zamawiającego zarzucił w szczególności naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt. 2 Pzp, z uwagi na jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że:
  - a) oferta złożona przez Odwołującego jest niezgodna z treścią SIWZ tj. punktem 13.7 Instrukcji Dla Wykonawców (IDW), bowiem wartości dotyczące wykonania dokumentacji

projektowej przekraczają ustalony przez Zamawiającego wskaźnik 3,5% wartości robót netto za wykonanie całego zamówienia, a dokonanie przez Zamawiającego poprawek oferty Odwołującego było niedopuszczalne, ponieważ doprowadziłoby to do zmiany treści oferty w sposób istotny, podczas gdy Odwołujący spełnił w złożonej ofercie warunki SIWZ, gdyż wartość prac projektowych stanowiła 3,26% wartości robót netto za wykonanie całości zamówienia, zaś ustalony przez Zamawiającego rzekomy błąd stanowił wyłącznie niedoprecyzowaną kalkulację, której poprawienie nie spowodowałoby dokonania istotnej zmiany treści oferty; b) niespełnienie punktu 13.7 IDW stanowi podstawę do odrzucenia oferty, podczas gdy:

- ✓ zapis ten jest nieistotny dla dokonania prawidłowej i rzetelnej oceny ofert;
- ✓ Zamawiający nie zastrzegł w treści SIWZ, że niespełnienie przez wykonawców ww. zapisu będzie stanowiło podstawę do odrzucenia ofert w sytuacji, gdy inne naruszenia zapisów SIWZ zostały owym rygorem zastrzeżone;
- ✓ zapis ten jest niezgodny z powszechnie obowiązującymi przepisami, tj. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym z dnia 18 maja 2004 roku (Dz. U. Nr 130, poz. 1389);

a tym samym nie mógł stanowić podstawy do odrzucenia oferty Odwołującego;

2. art. 87 Pzp, z uwagi na jego niezastosowanie i zaniechanie wezwania Odwołującego do udzielenia wyjaśnień na temat wartości dotyczących wykonania dokumentacji projektowej w ramach realizacji zamówienia, które wzbudziły wątpliwość Zamawiającego, a w konsekwencji dokonanie niezgodnego z prawem odrzucenia oferty Odwołującego;
3. art. 7 Pzp z uwagi na nierówne traktowanie wykonawców, naruszenie zasady obiektywizmu i niezachowanie zasady uczciwej konkurencji.

Mając powyższe na uwadze, wniósł o unieważnienie czynności Zamawiającego - tj. unieważnienie czynności polegającej na odrzuceniu oferty Odwołującego oraz nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności oceny ofert złożonych w toku postępowania - z uwzględnieniem oferty złożonej przez Odwołującego.

Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodów:

1. z dokumentów powołanych w niniejszym odwołaniu;
  2. ze słuchania Odwołującego (prezesa zarządu M. S. i wiceprezesa zarządu J. B. - adresy do doręczeń jak Odwołującej);
- na okoliczności powołane w odwołaniu, w tym w szczególności:

- ✓ na okoliczność, iż Odwołujący na sporządzenie dokumentacji projektowej planował przeznaczyć kwotę nieprzekraczającą 3,5 % wartości robót netto za wykonanie całości zamówienia;
- ✓ zgodności oferty Odwołującego z treścią SIWZ;
- ✓ nieistotnej nieścisłości, której korekta nie powodowałaby istotnych zmian w treści oferty Odwołującego;
- ✓ zaniechania wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień;
- ✓ sposobu dokonania kalkulacji stanowiącej podstawę do ustalenia wartości przygotowania dokumentacji projektowej stanowiącej element oferty złożonej przez Odwołującego;
- ✓ braku podstaw do odrzucenia oferty Odwołującego.

Jednocześnie wniósł o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego zwrotu kosztów związanych z wniesieniem odwołania, w tym kosztów zastępstwa prawnego oraz kosztu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa dla dwóch pełnomocników.

W zakresie podnoszonych zarzutów wskazał w szczególności, co następuje:
Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia ofert dwóch wykonawców, w tym oferty Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, jako ofert niezgodnych z SIWZ, wskazał, że w wyniku badania i oceny ofert ustalił nieusuwalny błąd w ofercie Odwołującego dotyczący sumarycznej wartości dokumentacji projektowej, ponieważ w pkt. 13.7 IDW widnieje zapis, że sumaryczna wartość pozycji RCO dotyczących wykonania dokumentacji projektowej tj. pkt 1.1.1 oraz pkt 1.1.2 RCO nr 1 „Wymagania ogólne” nie może przekroczyć 3,5 % wartości robót netto za wykonanie całości zamówienia, zaś z wyliczeń Zamawiającego wynikało, że wartości dotyczące wykonania dokumentacji projektowej Odwołującego wynoszą 5,22 % wartości robót netto za wykonanie całości zamówienia. Zamawiający uznał, że Odwołujący w ofercie przewyższył wskaźnik, jaki został ustalony przez Zamawiającego w IDW, czego nie mógł potraktować jako oczywistą omyłkę rachunkową i samodzielnie dokonać poprawienia cen ustalonych przez Odwołującego, bowiem doprowadziłoby to do zmiany treści oferty w sposób istotny. Dowód: - pismo zamawiającego z dnia 7 czerwca 2018 roku - zawiadomienie o odrzuceniu ofert- Zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty wraz z wiadomością e-mail.

Z powyższymi zarzutami nie sposób się jednak zgodzić, a to z następujących przyczyn:

(II.)

W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że zgodnie z przepisem art. 89 ust. 1 pkt. 2 Pzp Zamawiający odrzuca ofertę jeżeli jej treść nie odpowiada treści SIWZ, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 PZP, w myśl którego Zamawiający poprawia w ofercie inne niż w art. 87 ust. 2 pkt 1 -2 PZP omyłki polegające na niezgodności oferty z SIWZ, niepowodujące istotnych

zmian w treści oferty. Zdaniem wykonawcy, nie sposób zarzucać ofercie Odwołującego niezgodność z SIWZ, a dokładnie z pkt. 13.7 IDW. Prace projektowe ujęte w ofercie Odwołującego zostały w istocie wycenione przez jego podwykonawcę na kwotę 635.000 zł netto, co stanowi 3,26 % wartości robót netto za wykonanie całości zamówienia, które Odwołujący wycenił na 19.454.470,- zł netto. Wyjaśnienia wymaga fakt, że co prawda zsumowanie wartości pozycji RCO tj. pkt 1.1.1. oraz pkt 1.1.2 RCO nr 1 „Wymagania ogólne” daje kwotę 1.015.000,- zł netto, niemniej pozycje te nie zawierają w sobie wyłącznie wartości wykonania dokumentacji projektowej, a zawierają w sobie również inne elementy. Zamawiający w szablonie RCO nie uwzględnił bowiem wszystkich pozycji, które można by było wypełnić i ująć przy kalkulacji ceny, przez co Odwołujący zmuszony był do uwzględnienia ich w pozycjach pkt 1.1.1 i 1.1.2 RCO. Tym samym na pierwszy rzut oka mogłoby się wydawać, że wartość wykonania dokumentacji projektowej przewyższa 3,5%, co jednak nie jest prawdą, bowiem wartość samej dokumentacji projektowej stanowi 3,26%. Precyzując powyższe, w zakresie wyceny pozycji 1.1.1 i 1.1.2 RCO nr 1 stwierdził, że Odwołujący wyceniając wspomniane pozycje nie mógł wprost odnieść się do podstawy przyjęcia ceny jednostkowej (kolumna 2 arkusz nr 1 RCO) ponieważ specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych Część G „Wymagania ogólne” nie posiada punktu I.5.4., który powinien zawierać szczegółowe i wyczerpujące dane dla sporządzenia wyceny. Opis zakresu prac związanych z dokumentacją projektową zawiera się w pkt 3.8 i 3.9 PFU. Zamawiający nie wskazał na ten dokument i jego część jako właściwy do wyceny prac projektowych. Zamawiający wskazał jako odpowiednie do wyceny części PFU jedynie dla wyceny branży sterowanie ruchem kolejowym. Wskazał, że również pozostałe pozycje w przedmiotowym RCO nie posiadają właściwych odnośników podstawy wyceny do STWIORB w Części G, i tak:

1. poz. 1.1.3 Obsługa geodezyjna i geologiczna odnosi się do punktu G.5.1.4 STWIORB, w sytuacji gdy Część G nie posiada takiego punktu. Punkt odnoszący się do geodezji to częściowo 1.5.1.3 oraz w całości 1.4.1.2. Geodezja posiada osobną RCO nr 2 i własną STWIORB część P. Geologia opisana jest w pkt 2.1 i 2.2 STWIORB Część G.
2. Poz. 1.1.4 Certyfikacja odnosi się do punktu G.5.1.4, którego STWIORB Część G również nie posiada. Certyfikacja opisana jest w pkt. 5.2 PFU.
3. Poz. 1.1.5 Oznakowanie robót - odnosi się do nieistniejącego punktu z STWIORB Część G.
4. Poz. 1.1.6 Zabezpieczenie interesów osób trzecich - odnosi się do nieistniejącego punktu z STWIORB Część G. Istnieje za to punkt 1.4.2 zatytułowany Zabezpieczenie interesów osób trzecich.
5. Poz. 1.1.7 Zaplecze dla potrzeb Wykonawcy w tym koszty korzystania z mediów odnosi się do nieistniejącego punktu G.1.5.4. Właściwym odniesieniem jest punkt 1.4.5.

6. STWIORB Część G zawiera opisy prac i robót nie ujęte w żadnej z pozycji przedmiarowej. Dotyczy to pkt. 1.4.3. Ochrona środowiska, pkt. 1.4.4. Warunki bezpieczeństwa pracy, pkt. 1.4.6. Warunki Dotyczące organizacji ruchu, ogrodzenie i chodniki.

Wobec braku wskazania konkretnej pozycji z RCO, w której należy uwzględnić koszty związane z powyższymi zakresami Odwołujący koszty te wliczył po prostu w pierwszą pozycję z RCO tj. 1.1.1 Dokumentacja projektowa. Tym samym powiększył on tę kwotę. Nie oznacza to jednak, iż prace projektowe uzyskały większą wartość. Po prostu w punkcie tym ujęto pozycje jakich (wadliwie) Zamawiający nie opisał szczegółowo w przygotowanej dokumentacji.

Podsumowując, na wartość pozycji 1.1.1 z RCO nr 1 tj.: Dokumentacja projektowa składają się w istocie następujące elementy:

1. właściwa dokumentacja projektowa wraz z uzgodnieniami na kwotę 570.000 zł netto (oferta w załączeniu);
2. koszty wynikające z pkt. 1.4.3. STWIORB część G m.in. dokonanie wszelkich wymaganych prawem uzgodnień oraz zorganizowanie na potrzeby bazy sprawnych urządzeń gospodarki wodno-ściekowej - szacowany koszt 15.000 zł netto;
3. koszty wynikające z pkt, 1.4.4. STWIORB część G m.in. dotyczące wykonania wyгородzenia miejsca robót od czynnych torów kolejowych - szacowany koszt 150.000 zł netto;
4. koszty wynikające z pkt. 1.4.6. STWIORB część G polegające na zapewnieniu dostępu do każdego miejsca terenu budowy dla transportu kołowego poprzez zaprojektowanie, uzgodnienie i wykonanie przejazdów drogowo- kolejowych w poziomie szyn kat. F dla każdego z etapów robót - szacowany koszt 215.000 zł netto.

Reasumując, przy tak poczynionych założeniach suma wartości poz. 1.1.1 i poz. 1.1.2. wynosi 635.000 (570.000 zł dokumentacja wykonawcza i 65.000 zł dokumentacja powykonawcza) co stanowi 3,26 % wartość netto za wykonanie całości zadania. Dowody: 1. dokumentacja przetargowa (w posiadaniu Zamawiającego); 2. Oferta Odwołującego; 3. oferta z dnia 21 maja 2018 r. na wykonanie prac projektowych; 4. słuchanie Odwołującego. Nie można zatem w takiej sytuacji mówić, jakoby Odwołujący naruszył pkt 13.7 IDW, a tym samym że oferta jest niezgodna z treścią SIWZ. Odwołujący nie przekroczył wskaźnika ustalonego przez Zamawiającego, a ewentualna niezgodność rachunkowa była możliwa do doprecyzowania bez istotnej zmiany treści oferty.

(III.)

Zamawiający odrzucając ofertę Odwołującego dopuścił się naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp również poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że niespełnienie przez Odwołującego pkt. 13.7 IDW stanowi podstawę do odrzucenia oferty, podczas gdy zapis ten (pkt. 13.7 IDW) jest nieistotny dla dokonania prawidłowej i rzetelnej oceny ofert. W

szczegółności Zamawiający nie zastrzegł w treści SIWZ, że niespełnienie przez wykonawców ww. zapisu będzie stanowiło podstawę do odrzucenia ofert w sytuacji, gdy inne naruszenia zapisów SIWZ zostały owym rygorem zastrzeżone; zapis ten jest niezgodny z powszechnie obowiązującymi przepisami, tj. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym z dnia 18 maja 2004 roku (Dz. U. Nr 130, poz. 1389). Tym samym, nawet gdyby przyjąć, że Odwołujący nie spełnił wymogu postawionego przez Zamawiającego w pkt. 13.7 IDW, to i tak naruszenie tego punktu nie mogłoby stanowić podstawy do odrzucenia oferty zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp.

W myśl ugruntowanego stanowiska Krajowej Izby Odwoławczej, niezgodność treści oferty z SIWZ musi mieć charakter zasadniczy i nieusuwalny (wyrok KIO: sygn. akt: KIO 2600/17), co w niniejszym stanie faktycznym nie miało miejsca. O zgodności treści oferty z treścią SIWZ przesądza ich porównanie. Niezgodność treści oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia należy oceniać z uwzględnieniem pojęcia oferty zdefiniowanego w art. 66 k.c., czyli niezgodności oświadczenia woli wykonawcy z oczekiwaniami zamawiającego w odniesieniu do merytorycznego zakresu przedmiotu zamówienia - w przedmiotowym postępowaniu. Należy mieć na uwadze, że niezgodność treści oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia - która to stanowi obligatoryjną przesłankę odrzucenia oferty z postępowania o udzielenie zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp - zachodzi, gdy zawartość merytoryczna złożonej w danym postępowaniu oferty nie odpowiada pod względem przedmiotu zamówienia albo sposobu wykonania przedmiotu zamówienia ukształtowanym przez zamawiającego i zawartym w SIWZ wymaganiom lub również w sytuacji, gdy dany wykonawca nie złożył oferty bowiem nie złożył oświadczenia o treści, która stanowiłaby odpowiedź na określone przez SIWZ wymagania. Złożona w postępowaniu oferta może być niezgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w SIWZ, a przyczyna tej niezgodności może być wszelaka, (wyrok KIO: sygn. akt: KIO 2475/17). W niniejszej sprawie nie może być mowy o niezgodności oferty z oczekiwaniami Zamawiającego.

Oferta nieodpowiadająca treści specyfikacji to taka, która jest sporządzona odmiennie, niż określają to postanowienia SIWZ. Odmienność ta może przejawiać się przede wszystkim w zakresie proponowanego przedmiotu zamówienia i sposobu realizacji. Może pojawiać się też w innym sposobie sporządzenia oferty, niż żądał zamawiający, przy czym powinny to być elementy składające się na treść oferty, odnoszącą się do jej aspektów formalnych i materialnych, a contrario nie jest nią np. błędne ponumerowanie stron a oferty zawierające inne omyłki niż oczywiste omyłki pisarskie i omyłki rachunkowe, co do ceny, których zamawiający poprawić nie może, wobec zakazu jakiegokolwiek zmiany w treści oferty

podlegają odrzuceniu, (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 6 grudnia 2017 roku, sygn. akt: KIO 2471/17). Oferta Odwołującego nie może być uznana za sporządzoną odmiennie względem postanowień SIWZ. Jego zdaniem, z przykładowych orzeczeń Krajowej Izby Odwoławczej, również w niniejszej sprawie niedopuszczalne było stwierdzenie niezgodności oferty z SIWZ. Ewentualne naruszenie pkt 13.7 IDW byłoby tak nieistotnym naruszeniem, że nie mogłoby skutkować odrzuceniem oferty. Podkreślić też należy również, iż rzekome zawyżenie wartości robót projektowych przez Odwołującego nieznaczne, a ich wartość mieściła się i mieści w granicach rynkowych. Za małym znaczeniem pkt 13.7 IDW przy ocenie ofert świadczy również to, że wskaźnik tam wskazany był wskaźnikiem procentowym. Gdyby jeden z uczestników postępowania złożył ofertę na kwotę dużo wyższą niż Odwołujący, to kwota stanowiąca 3,5% wartości robót netto za wykonanie całości zamówienia byłaby również stosunkowo wyższa. W konsekwencji, pomimo że procentowo wartość przygotowania dokumentacji projektowej w stosunku do wartości wszystkich robót wyniosłoby mniej niż 3,5 %, to de facto wartość kwotowa mogłaby być wyższa. Odrzucanie ofert wykonawców przekraczających progi procentowe zastrzeżone w pkt 13.7 IDW prowadziłoby do absurdalnych sytuacji, w których oferta bardziej korzystna byłaby odbierana za ofertę niekorzystną, mimo ofertowania kwot niższych. Co więcej, wartość wykonania dokumentacji projektowej miała zostać określona ryczałtowo a nie obmiarowo (oznaczenie „R” zamiast „O” w RCO). W istocie więc podział ceny i procentowe ujęcie elementu projektowania nie miał wpływu na ofertę i jej ocenę. Dodatkowo Zamawiający w SIWZ wyraźnie zastrzegł, w jakich sytuacjach niespełnienie warunków SIWZ będzie skutkowało odrzuceniem oferty. Przykładem takiego zapisu jest pkt 20.7.2 na str 24 IDW. Zamawiający w ten sposób podkreślił spełnienie których warunków z SIWZ jest dla niego na tyle istotne, że ich niespełnienie spowoduje odrzucenie oferty. Zapis z pkt 13.7 IDW nie został obwarowany żadnym rygorem. Zamawiający nie miał więc prawa na etapie badania ofert dokonywać wykładni rozszerzającej zapisów SIWZ na niekorzyść Odwołującego i odrzucać na tej podstawie oferty.

Jego zdaniem, Zamawiającemu należy również zarzucić, że odrzucił ofertę Odwołującego z uwagi na naruszenie pkt 13.7 IDW, który de facto jest niezgodny z przepisami powszechnie obowiązującymi, a tym samym nie może stanowić podstawy do odrzucenia oferty. W myśl przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym z dnia 18 maja 2004 roku (Dz. U. Nr 130, poz. 1389) i załączników do niego, wskaźniki procentowe do obliczania wartości prac projektowych w kosztach robót budowlano-montażowych dla inwestycji liniowych powinny wynosić: dla stacji kolejowych 5,0

- 6,0 %, dla szlaku kolejowego 6,0-8,0 %, dla urządzeń SRK 6,0-8,0 %, dla siedzi trakcyjnej 6,0 %, a wyłącznie dla linii potrzeb nietrakcyjnych LPN 3,5%. Twierdzenia Zamawiającego, że oferta jest niezgodna z SIWZ i podlega odrzuceniu, podczas gdy tę niezgodność bazuje na zapisie IDW, który jest niezgodny z ww. rozporządzeniem, są więc wadliwe i nie powinny korzystać z ochrony. Dowody: 1. Wskazywana dokumentacja przetargowa; 2. oferta Odwołującego; 3. słuchanie Odwołującego.

(IV.)

Niezależnie od powyższego Zamawiający, zdaniem Odwołującego, dopuścił się naruszenia przepisów PZP i odrzucił ofertę niezgodnie z prawem również z tego względu, że w momencie powzięcia wątpliwości w zakresie wartości wykonania dokumentacji projektowej w ofercie Odwołującego, mając na uwadze nierzetelność przygotowanych przez siebie formularzy RCO, dokonał oceny negatywnej oferty Odwołującego, bez wcześniejszego wezwania Odwołującego do udzielenia wyjaśnień. Zamawiający nie wezwał Odwołującego do złożenia wyjaśnień ani w zakresie wskazania gdzie konkretnie znajdują się pozycje projektowe, ani co się w nich dokładnie zawiera. Zgodnie z wyrokiem KIO: sygn. akt: KIO 2006/17 czynność odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, powinno poprzedzić wezwanie wykonawcy do złożenia wyjaśnień w trybie art. 87 ust. 1 PZP. W niniejszej sprawie Zamawiający zaniechał tego obowiązku. Gdyby Zamawiający z takim zapytaniem się zwrócił. Odwołujący złożył by wyjaśnienia takie, jak w treści niniejszego odwołania oraz przedstawił ofertę podwykonawcy na wykonanie prac projektowych. Wskazał na Dowody jak powyżej (dokumentacja przetargowa, oferta Odwołującego oraz słuchanie Odwołującego).

(V.)

Dodatkowo podkreślił, że całe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego Zamawiający powinien przygotować i przeprowadzić w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców (art. 7 Pzp). Czynności związane z przygotowaniem oraz przeprowadzeniem postępowania o udzielenie zamówienia winny być bezstronne i obiektywne oraz zmierzać do wyłonienia oferty istotnie najbardziej korzystnej - w tym także w kontekście działalności zamawiającego jako dysponenta środków publicznych.

W niniejszym postępowaniu bez wątplenia doszło do naruszenia przez Zamawiającego ww. przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. Zamawiający przygotował dokumentację projektową w taki sposób, że wykonawca (oferent) sam miał wątpliwości co do poszczególnych zapisów i pozycji z formularzy ofertowych. W ocenie Odwołującego, wobec ustalonych kryteriów oceny ofert błędy w dokumentacji nie były na tyle istotne, a ujęcie poszczególnych pozycji kosztowych mogło nastąpić pod innymi punktami. Nie mniej, taki

brak staranności, powinien wiązać się także ze szczególną uwagą Zamawiającego przy dokonywaniu oceny dokumentów. Skoro pewnych pozycji dokumentacja nie przewidywała albo wskazywała je błędnie, to w razie wątpliwości w tym zakresie Zamawiający powinien wezwać Odwołującego do złożenia wyjaśnień, a nie arbitralnie i - co istotne - bezpodstawnie przyjmować, iż wartość prac projektowych jest wygórowana i tym samym, że Odwołujący naruszył SIWZ.

(VI.)

Podsumowując stwierdził, że w niniejszej sprawie Zamawiający naruszył wskazane na wstępie odwołania przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych. Powyższe uzasadnia w ocenie Odwołującego żądanie unieważnienia czynności zamawiającego polegającej na odrzuceniu jego oferty i powtórzenie czynności oceny ofert. Tym samym żądania sformułowane w petitum niniejszego odwołania uznać należy – zdaniem Odwołującego - za uzasadnione i konieczne.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie [pismo z dnia 26 czerwca 2018 r.] wniósł o: oddalenie odwołania w całości, wskazując w szczególności na następujące okoliczności:

Odnośnie zarzutu naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp stwierdził, że oferta Odwołującego jest niezgodna z pkt 13. 7 Instrukcji dla Wykonawców, bowiem wartości dotyczące wykonania dokumentacji projektowej przekraczają ustalony przez Zamawiającego wskaźnik 3,5 % wartości robót netto za wykonanie całego zamówienia, a dokonanie przez Zamawiającego poprawek oferty Odwołującego było niedopuszczalne, ponieważ doprowadziłoby to do zmiany treści oferty. Wskazał, że w Specyfikacji w pkt 13.7. IDW w sposób jednoznaczny zapisał, iż „Sumaryczna wartość pozycji RCO dotyczących wykonania dokumentacji projektowej tj. punktu 1.1.1. oraz pkt 1.1.2. w RCO nr 1 „Wymagania ogólne” nie może przekroczyć 3,5 % wartości Robót netto za wykonanie całości Zamówienia”. Wykonawca w RCO z kolei, stanowiącym integralną część oferty w przedmiotowych pozycjach wpisał kwoty: Dokumentacja wykonawcza R kpl 1 — cena jednostkowa 950 000 zł, wartość 950 000 zł, w poz. 1.1.2 Dokumentacja powykonawcza R kpl 1 cena jednostkowa 65. 000 zł, wartość 65.000 zł, co razem daje 1 015 000 zł. Cena oferty to 19 454 470,11 zł. Kwota 1 015 000 z kwoty 19 454 470,00 zł daje 5,22 %. Treść oferty w przedmiotowym zakresie została sformułowana jednoznacznie i nie budzi żadnych wątpliwości.

Odnosząc się do argumentacji Odwołującego przedstawionej w uzasadnieniu, że Zamawiający w szablonie RCO nie uwzględnił wszystkich pozycji, które można by było wypełnić i ująć przy kalkulacji ceny, przez co Odwołujący był rzekomo zmuszony do uwzględnienia w pozycjach 1.1.1. i 1.1.2 RCO, wskazał, że Zamawiający nie wprowadził, poza poz. 1.1.1. i 1.1.2. RCO, żadnych ograniczeń, co do sposobu kalkulacji oferty i Odwołujący mógł wycenić brakującego jego zdaniem pozycje, w każdej innej pozycji. W pkt

13.6 IDW zapisał, że „W przypadku wstawienia przez wykonawcę w jakiejkolwiek pozycji oznaczonej literą „O” w RCO cyfry „0” lub w ogóle jej niewypełnienie, pozycje takie będą uznane za włączone do innych pozycji oznaczonych literą „O” wypełnionego RCO. Ten zapis wskazuje więc, że Odwołujący mógł sobie koszty wykonania zamówienia skalkulować w dowolnych pozycjach, jedynie przy zachowaniu zasady, która została wskazana w pkt. 13.7. Zatem kwestia ukształtowania RCO, co do treści poszczególnych pozycji, nie ma żadnego znaczenia z punktu widzenia oceny oferty. Podniósł jednocześnie, że wszelkie zarzuty co do tego, co powinna zdaniem Odwołującego zawierać specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót Odwołujący powinien był zgłaszać przed otwarciem ofert, w terminach po temu wyznaczonych przepisami prawa bądź w formie odwołania na specyfikację istotnych warunków zamówienia, bądź w formie zapytań i na tym etapie postępowania tego typu zarzuty należy uznać za spóźnione. Podkreślił, że nie sposób zgodzić się z Odwołującym, że niezgodność rachunkowa była możliwa do doprecyzowania bez istotnej zmiany treści oferty, bowiem wymaga to złożenia nowego oświadczenia woli od Wykonawcy, co widać bardzo przejrzysto w zestawieniu treści Odwołania z treścią RCO, gdzie w RCO w poz. Dokumentacja wykonawcza jest wpisana po prostu kwota, a w odwołaniu wskazuje się, że w kwocie mieszczą się jakieś inne elementy, aczkolwiek dalej nie wiadomo jakie i wg jakich stawek. W ofercie wyraźnie napisano, że za dokumentację wykonawczą zaoferował cenę 950.000 zł netto, natomiast w odwołaniu twierdzi, iż jest to kwota 650.000 zł netto + inne bliżej nieokreślone elementy o bliżej nieustalonej wartości. Samo to pokazuje, że dochodzi w istocie do zmiany treści oferty w stosunku do zaproponowanej pierwotnie w RCO.

Odnośnie zarzutu naruszenia przepisu art. 87 Pzp, (zaniechanie wezwania Odwołującego do udzielenia wyjaśnień na temat wartości dotyczących wykonania dokumentacji projektowej w ramach realizacji zamówienia) stwierdził, że żadna z pozycji spornych nie wzbudziła wątpliwość Zamawiającego, a w konsekwencji dokonał zgodnego z prawem odrzucenie oferty Odwołującego. W zakresie tego zarzutu wskazał na poglądy orzecznictwa podnosząc, że: „Procedura wyjaśnień nie może prowadzić do zmiany treści oferty, ani do złożenia nowego oświadczenia woli wykonawcy, które nie było wyrażone w treści oferty, co także należy kwalifikować jako niedopuszczalną zmianę oferty. W tym przypadku natomiast, gdyby Zamawiający skorzystał z art. 87 ust. 1 zdanie pierwszy ustawy Pzp., w efekcie właśnie doprowadziłoby do zmiany treści oferty Odwołującego. Konieczne byłoby bowiem złożenie przez tego wykonawcę nowego oświadczenia woli, niewyrażonego pierwotnie w ofercie, odnośnie ceny faktycznie zaoferowanej” za wykonanie dokumentacji wykonawczej i powykonawczej. (por. wyrok KIO 668/14). Inne orzeczenia natomiast wyraźnie mówią, iż procedurę określoną w art. 87 ustawy Pzp stosuje się tylko i wyłącznie w przypadku, gdy jest możliwym podjęcie wątpliwości, co do treści oferty. (przykładowo: KIO 180/2018 oraz KIO 129/2018 i KIO 2698/17).

W analizowanym przypadku – zdaniem Zamawiającego - wykonawca usiłuje wprowadzić do oferty nową cenę za dokumentację wykonawczą i powykonawczą tj. 650 000 zł pomimo, że w ofercie wyraźnie zapisano, że zaoferował cenę 950 000 zł. Wykonawca w odwołaniu usiłuje włożyć do oferty nowa treść, której tam nigdy nie było. Nie można przychylić się więc do stanowiska Odwołującego, że niezgodność rachunkowa była możliwa do doprecyzowania bez istotnej zmiany treści oferty. Nie można także zgodzić się, iż zapis pkt 13.7 IDW jest nieistotny dla dokonania prawidłowej i rzetelnej oceny ofert. Zamawiający wyraźnie zastrzegł, że chce znać cenę dokumentacji projektowej i, że jest dla niego istotnym, aby całość ceny za dokumentację nie przekroczyła wartości 3,5 % robót netto. Zważywszy na fakt, iż zostało przewidziane fakturowanie częściowe, Zamawiający chciał uniknąć sytuacji, w której cena za dokumentację, stanowiąca pierwszy etap realizacji prac przekroczy rynkową wartość tej dokumentacji i w istocie będzie stanowiła zaliczkę na poczet prowadzenia dalszych prac. Powyższe także miałyby kolosalne znaczenie w przypadku odstąpienia od Umowy i wzajemnych rozliczeń Stron. Skoro zatem Zamawiający zastrzegł ten zapis jako jedyny istotny dla sposobu rozliczenia, to znaczy iż ma to dla Zamawiającego fundamentalne znaczenie i nie można traktować tego elementu ceny jako *accidentalia negotii* w rozumieniu art. 66 k.c.

Podkreślił, że Odwołujący nie negocjował tego zapisu na etapie SIWZ bądź poprzez złożenie odwołania lub chociażby zapytań. Jednocześnie wskazał, że Zamawiający nie jest obowiązany do wskazywania wszystkich okoliczności, jakie mogą stanowić podstawę odrzucenia oferty, gdy zwalnia z tego przepis powszechnie obowiązujący art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp., który jednoznacznie mówi, iż podstawą odrzucenia jest jej niezgodność z SIWZ.

Dalej podał, że „Bezpodstawnym jest twierdzenie, iż zapis pkt. 13.7 IDW jest niezgodny z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym z dnia 18 maja 2004 roku (Dz. U. Nr 130, poz. 1389)”. W pierwszej kolejności podkreślił, że przedmiotem zamówienia było jedynie wykonanie dokumentacji wykonawczej i powykonawczej. Zgodnie z par. 10 ust. 6 rozporządzenia: „Jeżeli zachodzi konieczność ustalenia udziału poszczególnych faz opracowań w łącznym koszcie prac projektowych zleczanych odrębnie, należy stosować następujące wartości procentowe, dostosowując udział procentowy do specyfiki inwestycji: 1) Projekt koncepcyjny 7-15 % wartości prac projektowych,

2) Projekt budowlany 30-45 % wartości prac projektowych, 3) Projekt wykonawczy 40 — 60 % wartości prac projektowych. Suma wartości składowych prac projektowych liczona w procentach wynosi 100 %”. Zamawiający przyjął zgodnie z cytowanym wyżej

rozporządzeniem wartość dokumentacji projektowej na poziomie 6 % (zgodnie ze wskaźnikami procentowymi dla stacji kolejowej 50/0-6 0/0) Wartość dokumentacji wykonawczej ustalono na 3 % i powykonawczej na 0,5 % Robót netto. Stanowi to około 50 % wskazanych w S 10 ust. 6 pkt 3 rozporządzenia wskaźników w odniesieniu do różnych branż, a zatem jest to prawidłowa wartość wskaźnikowa.

W tym stanie rzeczy zarzut naruszenia wskazanego powyżej rozporządzenia nie może się ostać. Odwołujący prawidłowo powołał się na wskaźniki dla inwestycji liniowych, nie wziął jednak pod uwagę, iż przedmiotem tego konkretnego postępowania, było wyłącznie wykonanie dokumentacji wykonawczej i powykonawczej, a nie całej dokumentacji projektowej. Ponownie podniósł, że zarzut naruszenia tego rozporządzenia, jest spóźniony.

W kontekście przedstawionych powyżej okoliczności faktycznych i prawnych nie można także – zdaniem Zamawiającego - uznać, że doszło do naruszenia art. 7 ustawy Pzp. Warunki w postępowaniu oraz wymóg, co do sposobu kalkulacji oferty jest dla wszystkich wykonawców taki sam. Natomiast zarzuty, co do wadliwości RCO w kontekście okoliczności, że wykonawcy wiedzieli, że mają ująć wszystkie koszty wykonania zamówienia (pkt. 13.3. IDW) i, że mogą to zrobić w dowolnych pozycjach (pkt 13. 6 IDW), czyni ten zarzut niezasadnym. Jego zdaniem, „Nie bez znaczenia jest także fakt, że nieścisłości RCO uniemożliwiły dokonanie wyceny oferty, gdyż pozycje wyszczególnione przez Odwołującego jako błędne, zostały przez niego wycenione expressis verbis w pozycjach 1.1.3. do 1.1.6 Rozdziału nr 1.1. RCO zbiorczego”.

Do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego w piśmie z dnia 18 czerwca 2018 r. z jego datą wpływu do Prezesa KIO w dniu 21 czerwca 2018 r. przystąpił zgłosił wykonawca - INTOP Warszawa Sp. z o.o. z Warszawy, wnosząc o oddalenie odwołania.

Izba nie uwzględniła zgłoszonego przystąpienia z uwagi na jego zgłoszenie po terminie wymaganym art. 185 ust. 2 ustawy Pzp. Wskazany przepis wymaga, aby takie zgłoszenie nastąpiło w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii odwołania. Przekazanie kopii odwołania nastąpiło w dniu 15 czerwca br, a zatem termin na zgłoszenie przystąpienia upłynął w dniu 18 czerwca br.

Rozpoznając odwołanie Izba ustaliła, iż zważyła, co następuje:

Odwołujący – ALUSTA S.A. z Poznania w odwołaniu wskazał, że Zamawiający odrzucając jego ofertę naruszył art. 89 ust.1 pkt 2 ustawy Pzp i jej art. 87, a w konsekwencji naruszył

także art. 7 ustawy Pzp z uwagi na nierówne traktowanie wykonawców, naruszenie zasady obiektywizmu i niezachowanie zasady uczciwej konkurencji.

Podniesione w odwołaniu zarzuty, co do ich meritum nie są zasadne.

Izba w pierwszej kolejności zgodziła się z Zamawiającym, że argumentacja podnoszona wobec postanowień specyfikacji: pkt 13.7 IDW oraz RCO załącznika nr 1 i opisów dla pozycji 1.1.1. i 1.1.2. nie podlega rozpoznaniu przez Izbę, albowiem jest podnoszona po terminach wynikających z ustawy Pzp i tym samym ta argumentacja nie ma wpływu na wydane rozstrzygnięcie przez Izbę. Ogłoszenie o zamówieniu bowiem zostało opublikowane w dniu 18 kwietnia 2018 r. i także od tej daty wykonawca mógł się co najmniej zapoznać z dokumentacją tego postępowania, zgłaszać zapytania, jak również kwestionować postanowienia z zastosowaniem dopuszczonych ustawą Pzp środków ochrony prawnej. Jednocześnie, zdaniem Izby, wadliwe odesłanie do opisów dla pozycji 1.1.1. 1.1.2. z RCO nie stanowi takiej wady, która powodowała by nieważność tego postępowania. Dokumentacja wykonawcza i dokumentacja powykonawcza zdefiniowana została w Programie Funkcjonalno-Użytkowym dla tego przetargu, który dla każdego potencjalnego profesjonalnego wykonawcy jest kluczowym dokumentem i w przypadku wątpliwości na etapie sporządzania oferty (z uwagi na nieskorzystanie w określonym w ustawie Pzp terminie z instytucji zapytania) odpowiedzi należało poszukiwać przede wszystkim w PFU - tak jak słusznie wskazał Zamawiający w odpowiedzi i na co zwracał uwagę na rozprawie - co do dokumentacji wykonawczej m.in. w punkcie 3 PFU, a także co do dokumentacji powykonawczej (Dokumentacja eksploatacyjna m.in. pkt 3.13).

Odwołujący nie zastosował się do wymagań pkt 13.7 IDW, a wadliwa kalkulacja ceny w pozycji 1.1.1. i 1.1.2. RCO nie mogła być skorygowana – poprawiona jako inna omyłka na podstawie żadnej z przesłanek z ust.2, a tym bardziej ust.1 przepisu art. 87 Pzp, a to oznacza, że jego oferta podlegała odrzuceniu na podstawie art. 89 ust.1 pkt 2 ustawy Pzp.

W myśl art. 89 ust.1 pkt 2 ustawy Pzp odrzuceniu podlega oferta, której treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3. W myśl z kolei art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp: „Zamawiający poprawia w ofercie: (...) 3) inne omyłki polegające na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty (...). Oczywiście poprawienie takiej omyłki może (a czasami nawet powinno) odbywać się z udziałem wykonawcy, ale to uczestnictwo

nie może prowadzić do wytworzenia nowej treści oferty spowodowanej nowym oświadczeniem woli.

Izba nie mogła uwzględnić argumentacji wykonawcy, że w kwocie wynagrodzenia 950 tys. zł ujął wynagrodzenie na kwotę 300 tys. zł za prace, które w żaden sposób nie są związane z opracowaniem dokumentacji, ale z etapem realizacyjnym przedsięwzięcia. Zatem logika nakazywała, aby takie koszty (m.in. z bezpieczeństwem i środowiskiem) uwzględniać w etapach związanych z pracami przygotowawczymi czy wprost robotami budowlanymi. Podobne stanowisko Izba zajmuje, co do argumentacji dotyczącej wynagrodzenia za dokumentację powykonawczą w kwocie 65 tys. zł, *nota bene* co do której - nawet co do procentowego udziału innych prac - wykonawca nie wypowiedział się. Podkreślenia wymaga, że w treści oferty (w żadnym jej miejscu) brak jest jakiegokolwiek opisu, który by wskazywał na intencje Odwołującego ujęcia w kwocie 950 tys. zł, czy w kwocie 65 tys. zł innych kosztów, aniżeli koszty związane z opracowaniem dokumentacji. Izba na marginesie stwierdza, że należy podzielić pogląd Zamawiającego, że dla ustalania wskaźnika 3,5 % według pkt. 13.7 IDW Zamawiający kierował się regulacjami tego rozporządzenia w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym, w tym postanowieniami jego § 10 ust. 6 pkt 3 – w tym konkretnym postępowaniu dla inwestycji liniowych.

Zamawiający w Specyfikacji w pkt 13.7. IDW w sposób jednoznaczny wymagał, aby „Sumaryczna wartość pozycji RCO dotyczących wykonania dokumentacji projektowej tj. punktu 1.1.1. oraz pkt 1.1.2. w RCO nr 1 „Wymagania ogólne” nie przekroczyła 3,5 % wartości Robót netto za wykonanie całości Zamówienia. Sposób wskazania tych kwot w Formularzu RCO, przy braku jakichkolwiek adnotacji, nie pozwalał na zastosowanie procedury z art. 87 ust.2 pkt 3 ustawy Pzp, ani żadnej z przesłanek z pkt 1 czy pkt 2 tego przepisu, z których pierwszy stanowi o oczywistej omyłce pisarskiej a drugi o oczywistej omyłce rachunkowej. Wymaga także zauważenia, że Odwołujący wskazał ogólnie na naruszenie przepisu art. 87 Pzp, argumentując ten zarzut jego niezastosowaniem i zaniechaniem wezwania Odwołującego do udzielenia wyjaśnień na temat wartości dotyczących wykonania dokumentacji projektowej w ramach realizacji zamówienia, uznając niesłusznie, że podane kwoty miałyby wzbudzić wątpliwość Zamawiającego, podczas gdy ta część oferty była jednoznaczna. W pierwszej pozycji cena za dokumentację wykonawczą została określona na kwotę 950 tys. zł, a w drugim - za dokumentację powykonawczą – na kwotę 65 tys. zł, których suma (1 015 000 zł) w stosunku do cena oferty (19 454 470,11 zł) stanowi w miejsce wymaganego wskaźnika 3,5 % wartości robót netto wskaźnik 5,22 %.

Treść oferty w przedmiotowym zakresie została zatem sformułowana jednoznacznie, nie mogła budzić żadnych wątpliwości i tym samym ustalenia Izby w tej sprawie nie potwierdzają zarzutu naruszenia art. 89 ust.1 pkt 2 Pzp i art. art. 87 tej ustawy.

Podobne ustalenia dotyczą drugiej z ofert, która podlegała odrzuceniu z analogicznych powodów, a zatem także podnoszony zarzut art. 7 ustawy Pzp oparty na argumentacji nierównego traktowania wykonawców, naruszenia zasady obiektywizmu i niezachowania zasady uczciwej konkurencji jest niesłuszny.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp stosownie do wyniku sprawy. Izba mając na uwadze także przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2018 r, poz. 972) nie uwzględniła wniosku Zamawiającego odnośnie zasądzenia na jego rzecz kosztów dojazdu. Zamawiający w miejsce wymaganego przepisami rozporządzenia rachunku, a zatem dokumentu finansowego, przedłożył odręczny dokument oznaczony jako Spis Kosztów, w którym wyspecyfikował jakieś kwoty bez ich nawet bliższego omówienia. Zgodnie natomiast z § 3 pkt rozporządzenia wysokość kosztów w postępowaniu odwoławczym przed KIO ustala się na podstawie rachunków, dokumentujących poniesiony wydatek. Przepisy obowiązujące w postępowaniu odwoławczym przez Krajową Izbą Odwoławczą nie przewidują, tak jak to jest możliwe na gruncie KPC (art. 109, post. SN z 15.2.2002, II CK 34/02, OSP 2005, Nr 4, poz. 54) w postępowaniu przed sądem powszechnym, przyznania kosztów na podstawie oświadczenia (spisu kosztów), wymagając odpowiedniego udokumentowania poniesionych uzasadnionych kosztów rachunkiem – dokumentem księgowym - składanym do akt sprawy.

.....